

Estimat pare:

Després d'aquesta llarga etapa de silenci per part meua, durant la qual he anat seguint amb veritable il·lusió la marxa dels tràmits pel vostre retorn, em decideixo a escriure.

No cal dir amb quin goig he rebut la nova de la teua decisió. Son molts anys d'esperar i ara, per primera vegada, s'endavina una possibilitat que creix a passes de gegant.

Se, per les teves cartes, la ^{quantitat} impressionant de dubtes, temors inseguretats, i càbales que han passat pel teu cap. Conec, també, les respostes que t'han anat donant els jaies. Ara, em sembla, que per acabar d'arrodonir la teua convicció faltava una carta meua, ~~de xxxxxxxx fill~~ de fill a pare i d'home a home.

Ja sé que saps exactament el què opino de la teua vinguda, perquè els ^{avis} jaies t'ho han ^{anat} ~~de haver~~ explicat. Vagi per endavant que desitjo, espero i prego per la teua tornada.

Totes les pegues que tu hi veus són evidents. Hi han pegues, i n'hi hauràn. Pretendre que tot sigui fàcil i planer és absurd i ha d'ésser descartat. ~~Es presentaran una serie de terrors inicials que faran difícil la vostra vida i que indubtablement costaran també unes angúnies als jaies.~~ Ara be, pels ^{avis} jaies ~~el~~ no poguer-te abraçar és molt més dolorós que qualsevol altre cosa. Per a mi, el poguer abraçar ^{el} meu pare, suposa un be molt més gran que qualsevol de les ^{molesties} pegues que puguin venir. En quan a vosaltres crec sincerament que el malestar inicial, ~~que indubtablement haureu de passar davant de molta gent,~~ ^{niquin} no és res davant ^{el} dels múltiples beneficis que reportarà el vostre retorn, envers l'educació dels nens. A més del desig que suposo deus tenir ~~en~~ envers nosaltres, com nosaltres el tenim envers tu.

Es per aixó que ^{t'escric} ~~vui escriuret jo.~~

En totes les teves cartes sembla que cerquis que ^{se't} digui que ^{teparan amb} no hi ~~haurà cap inconvenient~~. No es així. ^{En tindria} ~~Hi hauria inconvenients~~

PERÒ TOTS, TOTS! FRANCA I FACILMENT ~~SOSLATABLES~~ ^{inferables},

~~Tots els canvis suposen alguna que altre renúncia.~~ Pretendre

canviar sense renunciar a res es absurd i fora de lògica. Pensa, ^{però,}

, repeteixo, que ^{els avantatges} ~~les ventatjes~~ superan ~~els~~ inconvenients. Si ^{els} ~~els~~ afronten,

^{però, amb valentia,} ~~La vostra situació no es pot considerar normal i us heu de fer~~

a la idea d'aquesta anormalitat. Si així ho feu la cosa serà mil

vegades més facil. Indiscutiblement, ~~per~~ aquesta anormalitat, supo-

sarà per tu i la Rosa un sacrifici. Sacrifici ~~que~~, ^{que,} però, ^{em} penso

^{que} TENIU EL DEURE DE FER pels vostres fills, y tu pels teus pares i ~~el teu fill.~~ ^{per mi.}

HAS DE VENIR, ~~no t'heu~~ capigui ~~cap~~ dubte. Ho desitgem tots.

Ho necessitem tots, i amb l'amor de ma de la lògica ho hem de conseguir entre tots.

No sé si m'he sabut explicar prou bé. Vull ^{que} sàpigues que

jo t'estimo més del que puguís pensar. Que la distància

no m'ha allunyat de tu, i que amb els jaios vivim i somiem la

teva presència. No creus que una abraçada de tots bé val

algún que altre sacrifici?.

M'agradaria molt que em contestesis ^{amplament} ~~ampliament~~. ~~Es~~ El meu desig més

fervorós ^{es} ~~es~~ poguer-te ajudar en aquest pas i crec que la millor ajuda es patentitzar les pegues per a trobar la forma ^{d'enginyerelles} ~~de solventarles~~.

La postura de l'austreç només porta a equívocs i a falses interpretacions.

I plego ja per avui, pare estimat. Deu faci que hagi sabut donar a les meves paraules l'autèntic sentit que jo desitjo.

Una abraçada ben forta per tots i per tu tot l'amor del teu fill